

N:o 49.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 2 juli 1887.
— — — — Andra Kammaren den 2 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen angående bevillningsafgifter
för särskilda förmåner och rättigheter.*

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 4 och memorial n:o 12.)

Till Konungen.

Då den bevillningsafgift, som nu utgöres för rättigheten att utgifva sedlar, synts Riksdagen för låg i förhållande till den särskilda förmån, som sedelutgifningsrätten innebär, har Riksdagen, på derom gjord framställning, beslutit höja bevillningsafgiften af bankbolag med sedelutgifningsrätt från *två* till *tre* kronor för hvarje tusen kronor af högsta utelöpande sedelbeloppet, och skall i följd häraf § 5 i kongl. förordningen angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 16 maj 1884 erhålla följande förändrade lydelse:

“D. **Bevillningsafgift af bankbolag med sedelutgifningsrätt.**

§ 5.

Enskild bank, som eger *sedelutgifningsrätt*, skall, förutom bevilling af fast egendom samt af inkomst erlægga en afgift af *tre* kronor för hvarje tusen kronor af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen;
Bih. till Riksd. Prot. 1887. B. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 14 Häft. 1

varande styrelsen för sådan bank skyldig att, till upplysning vid denna afgifts debitering, i början af hvarje år aflemna en genom intyg af det utaf Kongl. Maj:ts befällningshafvande förordnade ombud bestyrkt uppgift å nyssnämnda sedelbelopp.»

Med anmälan af berörda af Riksdagen beslutade förändring får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta kungöra densamma till allmän efter rättelse.

Stockholm den 2 juli 1887.

Med undersåtlig vördnad:
